

[Koføed.]

Stetters opfordring til finansministeren: gør ligesom ved behandlingen af det sidste forslag, træk dette ændringsforslag tilbage.

Gunnar Jensen: Vi kan tiltræde ændringsforslagene nr. 1, 4, 5 og 6, og vi kan, som det blev nævnt allerede ved første behandling fra vor side, gå med til, at handel mellem landmænd fremtidig også skal momsbelægges. Vi påpegede også ved første behandling, at hvis der opstod fejl i en momsfaktura, burde pengene ikke gå ind i statskassen, men tilbage til enten køber eller sælger, og det ønske er nu imødekommet, hvad vi takker for.

Med hensyn til spørgsmålet om moms på benzin var det i sin tid sådan, at biler under 3 t ikke kunne blive fri for at betale moms ved anskaffelsen. Til gengæld skulle disse biler, hvad enten det var varevogne eller personvogne, have fuldt fradrag ved driften, hvis de delvis blev brugt til erhvervskørsel. Man diskuterede ikke, hvor stor en procentdel af kørslen der skulle være tale om, men det var simpelt hen sådan, at hvis en personvogn eller en varevogn brugtes i driften, kunne man fradrage samtlige udgifter til moms. Denne lov er let at praktisere. Vi erkender, at der kan være fejl i den, og det er også med rette påpeget, men dette er en summarisk regel, som nu foreslås afløst af andre summariske regler.

Hvis man gennemfører finansministerens forslag nu, vil det, som flere har nævnt, give 50 mill. kr. mere i statskassen. Oprindeligt var der også forslag om, at varevogne skulle være med, og så ville det have givet 80 mill. kr., men da nu varevognene er undtaget, er det 50 mill. kr., det drejer sig om.

Hvad vil resultatet heraf blive? Det vil blive, som det også er påpeget tidligere, at flere vil købe varevogne, og de er i forvejen begunstiget. I registrerede virksomheder sker der en forringelse ved købet af vogn. De virksomheder, som har driftsudgifter på personvogne, kan ikke fradrage disse, før de har skiftet ud til varevogne, og så vil jeg erindre om, at der stadig væk intet fradrag er ved anskaffelsen.

Det forslag, som vi behandler her, og som har den største interesse, var ikke med i det oprindelige lovforslag, hvorfor erhvervslivets parter ikke har haft lejlighed til at rea-

gere heroverfor, og derfor bør man gøre enten det, som man tidligere har opfordret finansministeren til, nemlig i henhold til forretningsordenens § 9, trække forslaget tilbage eller i hvert fald give det en yderligere behandling i udvalget mellem anden og tredje behandling. Det bør i hvert fald være sådan, at erhvervslivet, når det nu opdager, hvad der sker, har mulighed for at reagere.

Finansministeren har selvfølgelig en interesse i at få sine 50 mill. kr., idet de figurerer i listen over sparemuligheder i det politisk-økonomiske udvalg. En stor del af disse såkaldte besparelser består altså i, at definerede driftsudgifter i erhvervslivet ikke mere kan fradrages.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Hjortnæs for hans frieri og hans ros til det radikale venstre. Hr. Hjortnæs sagde, at det radikale venstre plejer ikke at gå ind for erhvervslivets særinteresser, og det kan jeg da i hvert fald tage til mig og sige: det er da helt rigtigt, det gør vi netop aldrig. Men dette her er ikke et spørgsmål om erhvervslivets særinteresser, det er et spørgsmål om at finde en let administration af et vanskeligt problem. Til gengæld vil jeg sige, at vi har netop fra det radikale venstre altid haft sans for, at erhvervslivets interesser burde imødekommes, når ikke det blev særinteresser.

Vi erkender i det radikale venstre, at der er vanskeligheder, at det er en summarisk regel, vi har, og at denne summariske regel kan give nogle urimelige fordele for nogle ejere af personmotorkøretøjer. Vi har også i udvalget givet udtryk for, at vi var villige til at finde nye regler, der var lettere at administrere. De nu foreslåede summariske regler løser ikke dette problem. Man flytter blot en grænse, og nu vil det være de erhvervsdrivende, der kommer over på den anden side og vil få urimelige udgifter i stedet for. Derfor vil det radikale venstre ikke medvirke til dette forslag, men vil undlade at stemme ved afstemningen herom.

Ømann: Bortset fra de to nævnte ændringsforslag har der været enighed om dette lovforslag, og denne omstændighed er jo næsten fortiet ved al den tale, der har været om dette ændringsforslag vedrørende personbilerne.

Jeg vil dertil sige, at det er, som om skytset her rettes mod finansministeren. Det bør